

Initiatiefgroep Natuurbeheer in Delft

samenwerking van Commissie Natuur en Milieu, Imkervereniging, IVN, Milieudefensie, Milieukompas, Natuurwacht, Vogelwacht en Werkgroep Groenbeheer Nootdorp-Leidschendam ☿ contactadressen: Leen van Doorn, Bizetstraat 23, 2625 AV Delft, tel. (015)2561141, Gert Jan Majoor, Gandhilaan 67, 2622 GD Delft, tel. (015)2617728, Bertus Laros, Oostblok 160, 2612 PG Delft, tel. (015)2140836 en Jacques Schievink, Maerten Trompstraat 17, 2628 RB Delft, tel. (015)2617035 (werk: (015)2782124; fax (015)2787585; e-mail ind@datadelft.com ☼ website: ind.datadelft.com

Delft, 17 februari 2009

Betreft: reactie op ontwerp
waterbeheersplan 2010-2015

College van D & H
Hoogheemraadschap van Delfland
Postbus 3061
2601 DB Delft

Geacht college,

Het ontwerp waterbeheersplan 2010-2015 ontlokte bij ons het volgende commentaar.

In algemene zin vinden wij het ontwerp een geslaagd stuk. Hoewel het gedrukte plan een omvangrijk boek lijkt, is de presentatie van het veelomvattende waterschapswerk in compacte hoofdstukken op een aansprekende manier gelukt en het kennis nemen ervan bepaald geen corvee.

Het ontwerp probeert daarbij duurzaamheid en veerkracht leidend te laten zijn bij het bepalen van ambities en het ontwerpen van maatregelen.

We beperken ons in dit commentaar tot een klein aantal punten in het waterbeheerplan waarin aspecten van duurzaamheid en veerkracht o.i. niet overtuigend worden gehanteerd.

1. Zonder twijfel krijgt niet alleen de natuurvriendelijke en landschappelijk geëigender inrichting van de oppervlaktewateren van de implementatie van de Kaderrichtlijn Water een grote impuls. Onze eerder wel eens geuite klacht dat er van een “groene keur” (reeds programmapunt in het waterbeheerplan 1999-2003) maar weinig terecht kwam, hoeft over afzienbare tijd waarschijnlijk niet meer te klinken.

Naar aanleiding van een paragraaf op p. 43 [§ 5.5.2] wijzen wij er niettemin op dat zoiets als “planten laten staan” een oversimplificatie is. Het gaat er om dat er een uitgekiend vegetatie- en faunabeheer van oevers en water tot uitvoering komt, en zeker niet alleen in wateren die niet zo belangrijk zijn voor de waterafvoer. Om de waterkwaliteitsdoelstellingen te bereiken is “laten staan” niet voldoende, in te voedselrijke wateren zal ook organisch materiaal moeten worden verwijderd om de KRW-eisen dichterbij te brengen. Het goed, rekening houdend met de ritmes in de natuur, faseren van dat werk is uiterst belangrijk om het effectief te kunnen laten zijn. De gedragscode Flora en Faunawet komt daarbij goed van pas.

2. Delfland's houding ten aanzien van het Kierbesluit [§ 3.2] is, zeker in de reactie op de voorstellen van de Deltacommissie, nogal defensief. De zoetwatervoorziening via het Brielse Meer is evenwel een erg kunstmatige, zeker geen robuuste en veerkrachtige oplossing. Delfland, en m.n. de glastuinbouw, ligt eigenlijk aan een zoetwaterinfuus, dat nu onder druk komt te staan van de noodzaak om de estuariumdynamiek in de Hollandse en Zeeuwse delta te herstellen. Wij achten het herstel van dat estuarium een veel groter belang.

3. [p. 63] In onze reactie op de strategienota hebben we al aangegeven dat de programma's voor bevolkingsgroei en bouw in gemeenten als Delft, Den Haag en Westland, het uitvoeren van duurzaam waterbeheer in een toch al dicht bebouwd gebied bijzonder bemoeilijkt. Het openbaar bestuur van sommige gemeenten en ook de provincie zadelt daarmee Delfland op met moeilijke en kostbare opgaven, zowel op het terrein van de waterveiligheid, de waterkwaliteit en ook de waterzuivering. Deze druk op de open ruimten in de steden alsook in de nog open landschappen wordt opgevoerd zonder dat er een goede demografische reden voor is; de bevolking van Zuid-Holland is immers al jaren vrij constant. Omdat voor waterkwantiteits- en waterkwaliteitsbeleid vooral *ruimte* nodig is, zetten stadsgewest, gemeenten en provincie met deze lijn het werk van Delfland bewust onder druk, en werpen overigens ook grote hindernissen op om hun eigen pretenties voor een “kwalitatief hoogstaand en divers leefklimaat” waar te maken. Voor de knelpunten tussen hogere bevolkingsdichtheid in steden en leefbaarheid stelt het stadsgewest doodleuk dat hier een “ontwerpogave” ligt; voor de verdieping van de grootstedelijke problemen die hiervan het gevolg zijn verwijst men naar innovaties, zonder ook maar aan te geven welke dat dan zijn.

Wij willen u met andere woorden attent maken op het gevaar dat er in de verhouding tussen waterschap en gemeenten en stadsgewest iets is ontstaan dat lijkt op “u vraagt, wij draaien”, waarbij het waterschap opdraait voor de gevolgen van ondoordachte planning van gemeenten en stadsgewesten die meer oog hebben voor hun korte-termijnboekhouding (lees: zoveel mogelijk inwoners per m²) dan voor ruimte, water en leefomgeving. Ook de Structuurvisie Randstad 2040 van het kabinet lijdt sterk aan deze kwaal, waarbij teksten over duurzaamheid en veerkracht slechts dienen om het gebrek eraan niet te laten opvallen.

Verwordt het stedelijk gebied tot zoiets als een groot Delfts Zuidpoortgebied, waar een stedelijke transformatie tot stand gekomen is waar groen en water in absurde mate ontbreken? Dickensiaans bijna. Het enige gevoel dat men erbij krijgt is dat van medelijden met de stedeling.

4. [p.90, Westland] Wat het Westlands glasgebied betreft herinneren wij aan de Haaglandse afspraak dat de aanleg van de grote waterberging in de Woudsepolder vergezeld zou gaan van opnemings van waterberging in het glasgebied zelf, en dat na verloop van tijd (10 jaar?) de berging in de Woudsepolder overbodig zou worden. Een verwijzing naar deze afspraak missen wij.

5. [p.95, Oostland] De beschrijving van de Groenblauwe Slinger doet geen recht aan de daadwerkelijke ontwikkelingsgang van dit project. Delen van deze GBS “komen” niet slechts in het Oostland te liggen, maar zij liggen er al eeuwen. Alleen door het allengs mislukkende beleid van de provincie Zuid-Holland om de Haagse en Rotterdamse agglomeraties op voldoende afstand van elkaar te houden, doet men het voorkomen alsof hier een geweldig landschapsproject tot stand komt. Dat is beslist niet het geval. Er wordt overigens wel wat aan inrichting gedaan in de groenzone (inclusief een grote Delflandse boezemberging), maar ook dat kan de enorme, zeer recente verrommeling die tussen Pijnacker en Rotterdam (vooral langs de nieuwe N470) plaatsvindt, niet verhullen.

Verder wijzen wij erop dat het Balij-Bieslandse Bosgebied niet tot het oorspronkelijk plangebied van de Groenblauwe Slinger behoort, maar tot de Randstadgroenstructuur. Om de GBS wat op te poetsen wordt het er voor het gemak maar bij opgeteld.

6. [p. 83, muskusrattenbestrijding] Dat het bij de muskusrattenvangst in Nederland al vele jaren om honderdduizenden dieren gaat, geeft wel aan dat de bejaging van deze dieren geen effect heeft. Men kan er hoogstens de conclusie uit trekken dat de muskusrattenstand dankzij deze barbaarse vangsten - vanuit de soort gezien - florissant is. En ondanks deze vrij grote populatie veroorzaken de dieren weinig schade.

De schade die ze veroorzaken kan o.i beter en veel goedkoper met inspecties en herstel worden bestreden dan met de jaarlijks 40 miljoen Euro hand-outs aan het jagersgilde.

Dat in de muskusrattenvallen ook andere, niet zelden beschermde predatoren (w.o. bunzingen en snoeken) sterven, is een extra reden om er zo spoedig mogelijk mee te stoppen. Dan kan Nederland zich ook in Europa ontslaan van de beschamende plicht ontheffing te vragen voor wat overal elders volstrekt verboden is.

Vertrouwend u van dienst te zijn geweest, tekent,
mede namens de Commissie Natuur en Milieu Delft,

Met vriendelijke groeten,

Jacques Schievink
Initiatiefgroep Natuurbeheer in Delft